

СТРАХЛИВИЯТ МЪЖ

chitanka.info

Някога един много страхлив мъж отишъл в гората за дърва. Като се връщал, намерил умрял вълк.

— Сега, като занеса на жената цял вълк, ще разбере тя дали съм страхлив или не съм. Метнал го в колата и доволен се прибрал в къщи. Влязъл в двора и още от портата викнал на жена си:

— Жено, излизай да ме посрещнеш! Нося ти вълчи кожух.

Жената отишла до колата, видяла вълка и попитала учудено:

— Къде го намери, мъжо?

— Ами, намерил съм го! — отвърнал наперено мъжът. — Така се намира то вълк! Утрепах го със секирата!

Жена му знаела колко е страхлив и затова решила да го изпита дали наистина той е утрепал вълка.

Вечерта навързала с едно въже пчелните кошери и закачила единия край на въжето за прозореца. Когато си легнали, тя почакала мъжа си да заспи, отворила прозореца и дръпнала въжето. Разклатили се кошерите и затракали, а жената извикала:

— Какво, какво?

Чул я в просъница мъжът и рипнал от одъра:

— Какво викаш, жено?

— Стани, мъжо, че вълците са дошли да търсят брата си. Ела да ги видиш как са се наредили пред къщи. Излез да им отговориш къде е брат им!

И пак дръпнала въжето. Затракали кошерите, а мъжът — ни жив, ни умрял — извикал:

— Не смея да изляза, жено, ще ме разкъсат...

— Смейш, не смееш — твоя си работа. Тебе искат да видят.

— Кажи им, че утре ще им го дам! — рекъл мъжът, а зъбите му тракали от страх като воденично кречетало.

Жената пак дръпнала въжето и рекла:

— Сега го искат, мъжо, сега. Чуваши ли ги как тракат със зъби?

Мъжът примрял от страх и се сврял под чергата. Едва продумал:

— Кажи им, че умрял го намерих!

— Не вярват, искат ти да им кажеш.

— Не излизам никъде! — спотаил се под чергата мъжът.

— Излез, мъжо, вземи кросното, преметни го на рамо като пушка и излез. Вълците ще се уплашат и ще избягат.

Престрашил се накрая мъжът, взел кросното, вързал му ремък и го наметнал на рамото си като пушка. Излязъл на пруста и тъкмо да пристъпи на двора, жена му дръпнала въжето и кошерицата зловещо затракали.

Хукнал мъжът назад, но кросното се препречило на вратата и той не могъл да влезе. Помислил си, че вълците са го хванали и го дърпат назад и го ударил на молба:

— Олеле, пуснете ме, братя вълци! Не съм убил брата ви. Умрял го намерих!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.